

1997

OLD RIVER TIMES MEXICKÉ LISTY

Ze světa, z domova, z lesů a vod

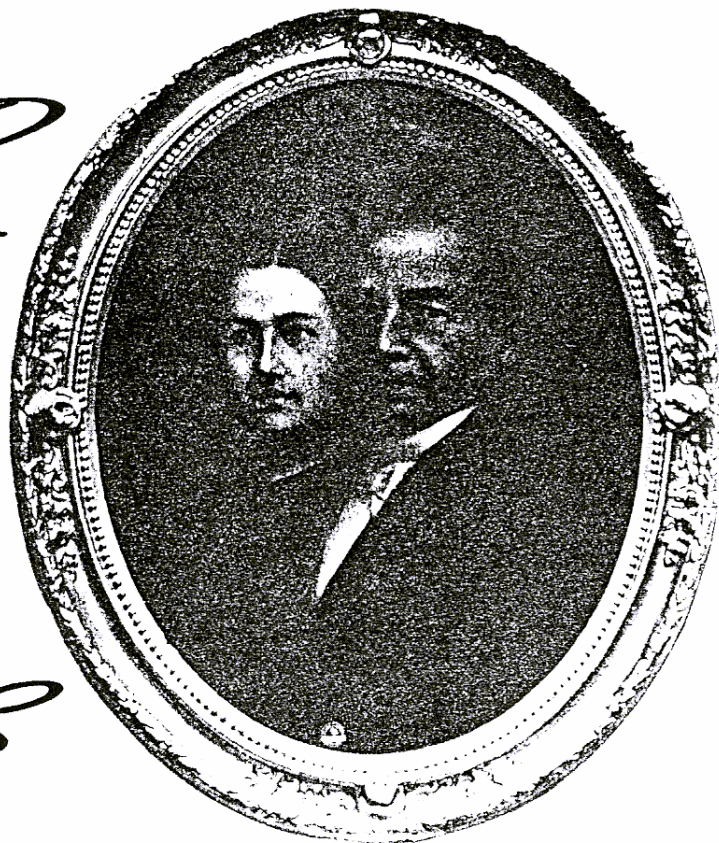
19. 6. 1867

*VIVAT
MEXICO*

*VIVAT
PRESIDENTO*

BENITO

JUARES

Zlatá Sonora

President Benito Juárez s chotí

POPRAVA

!!!! Jedinečné !!!!

Pouze zakoupením našich listů,
Vám dávám možnost získat
prominentní vstupnky na
historickou exekuci

Hrdinní nepřátelé

Světová výstava
Rudý ďábel

OLD RIVER TIMES

MEXICKÉ LISTY I

SUS MAJESTIK MAXMILIANO I. EMPERADOREA DE MEXICO

Ferdinand Maxmilian Habsburk místokrál Lombardie,
Banátska a samozvaný bůh **GUETZALCOAT.**

Spolu se svými generáli
MIRAMÓNEM a **MEJÍOU**

POPRAVENI

budou na návrší
CERRO DE LASCAMPANAS.

Životy zaplatí všemu mexickému lidu za válečná příkoří. Viní se z dobrovolného napomáhání fran-couzským interventům, narušení míru, svobod a nezávislosti Mexika. Přivlastnil si práva suveréna, rozhodoval o majetku i životě občanů. Barbarským dekretem z října r. 1865 přivodil nesčetným Mexičanům smrt. Rozsudek bude vykonán dne 19. 6. 1867 v ranních hodinách zastřelením.

Pro přespolní občany, co poprav budou se chtějí zúčastnit, připraveno jest honosné ubytování v místní konírně u Hobexu. Informace podává hombre Vimpi.

Svědectví plk. FRANCISKA DE PAULA - MILANA

Pouhých šedesát poddůstojníků a mužů francouzské cizinecké legie pod velením kap. DANJOU, por. MAUDETA a por. VILAINA, jsme dostihli nedaleko vsi CAMERONE. Naše jízda zaútočila, ale byla odražena. Nepřítel našel úkryt v opuštěné vsi, kde se opevnil. Boj trval již několik hodin, ale bezvýsledně. Doslova hrstka francozských legionářů statečně odolávala útokům dvou tisíc našich vojáků. Padli jejich velitelé a přesto se nevzdávali. Ač nepřátelé, vzbudili v nás obdiv. *Non son hombres, son demonios!* To nejsou lidé, ale ďábli! Takoví měli být na naší straně. Hrdinní nepřátelé!

Zlatá Sonora - Nově objevená ložiska zlata v pohoří SONORA. Ještě letos počátkem léta podniknem my všichni se srdcem dobrodruhů nebezpečnou výpravu. Do drsných hor s vámi opět pojede *První Polní Pojízdný Saloon*. Obsluha bude ještě línější než loni.

OLD RIVER TIMES

MEXICKÉ LISTY 3

V Evropě vrcholí přípravy na jedinečnou událost tohoto století. Francouzská metropole bude pořadatelkou světové výstavy, první tohoto druhu na světě. Účastní se zcela jistě mnoho zemí z pěti kontinentů.

Parlament USA zvažuje možnost odkoupení území Aljašky od ruského cara Alexandra II. Výsledné rozhodnutí ještě není známo. Ale v případě provedení transakce to jistě bude mít obrovský dopad na světové dějiny.

Novinky na železnici

Na trati **CHIKAGO - ALTON** byl dán do provozu zvláštní železniční vůz jménem: **DELMONICO**. V tomto zvláštním voze mohou hladoví cestující nasytit svá těla.

Vybíráme jen několik specialit ku informovanosti naší cestující veřejnosti:

Buffalo tongue - Piquant suace
Sweet bread larded au petit pois

Fielet mignon
Apile charlotte á la parisienne.

Samozřejmostí je i velký výběr francouzských vín!

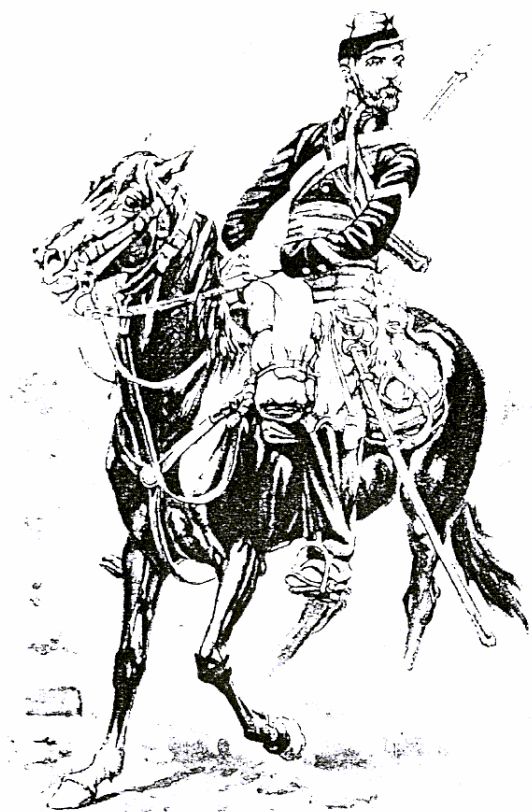
!!! AŤ TEQUILA

TEČE

PROUDEM !!!

OLD RIVER TIMES

MEXICKÉ LISTY 2

Rudý ďábel.

V celém území hraničních hor se opět šíří běs! Obávaní apači s válečníkem GERONIMEM překročili hranice a řadí v celém kraji. První zkušenosti s těmito indiány jsem osobně zažil při poslední zlatokopecké výpravě. Válečníci v přestrojení nepozorovaně pronikli do našeho tábora a postupně ukradli veškeré sklo ze saloonu. Při příští výpravě si laskavě neopomeňte vzít s sebou vlastní nádoby na chlast.

JIM BRIDGER

Známý traper indiány zvané BIG THROAT, opět vstoupil do služeb armády USA. Stalo se tak v Fort Reno.

Generální štáb

rozpouští zůstávší zbytky nepřátelské armády. Ta se skládala z mnoha národnostně odlišných skupin. Anglické a francouzské pluky byly staženy již dříve, ale belgičané, češi, poláci a maďaři uvízli po prohrané válce na našem teritoriu. Taktéž zbytky konfederačního vojska, kteří po skončení občanské války s uníí odmítli složit zbraně a pod velením gen. JO SHELBYHO přešli do Mexika. Zde se asi 1000 kavaleristů Železné brigády přidalo na stranu Habsburka.

Z exilu se navrácí presidentova rodina. Radost z návratu do svobodné vlasti kalí smutek z úmrtí dvou synů. Předčasně zemřeli mladí v cizí zemi, daleko od svého otce a blízkých příbuzných, jen se svou matkou nablízku.

Technika

již rok uplynulo od uložení transatlantického telegrafního kabelu na dno oceánu. Je to jistě pouhý začátek technického rozmachu lidstva.

setkání Geronima s proslulým generálem Crookem, velitelem protipačských tažení (druhý a třetí od leva), březen 1867 v Mexiku.

FORT MONROE

Expresident konfederace **JEFFERSON DAVIS** byl dne 13. 5. 1867 propuštěn na kauci 100 000\$ z vyšetřovací vazby a je stíhán na svobodě.

OLD RIVER TIMES

MEXICKÉ LISTY

Hlavní Sklad
pro
**KRÁLOVSTVÍ
ČESKÉ**
UDVIK SCHWERTASSEK
v Praze na Příkopech 393.

Dr. J. G. B. Siebert & Hijos, Trinidad
Hoflieferanten S. M.

rekursy, všechny žádosti a informace vojenské správně na základě bohatých zkušeností z býv. aktivních služeb majitelových, u c. a k setníka m. s. 3773

JANOUSHKOVCE

v jeho c. k. pov. kanceláři
v Praze, II., Eliščina tř. 1080.

Mnoho pochvalných uznání po ruce.

na Václavském nám. č. 32.
nabízí 9

Haveloky

Haveloky

z jemného, nepromokavého štyrského lodenu, v barvě tmavosé, šedohnědé, tmavoolivové, zhotovené přesně dle zde uvedeného výkresu zl. 14-50.

Při ct. objednávkách vyprošuji si udání potřebné délky haveloku.

Nabídnutí k sňatku.

Ve všech odborech dobře sběhlý obchodník (stár 26 r.), který delší čas co cestovatel jeden velkoobchod zastupoval, rád by sobě vlastní obchod zařídil, od čehož jej částečně peněžní poměry zdržují. Chce se tedy s dívkou neb bezdětnou vdovou, ne přes 25 let starou, s obstojným jménem v brzkém čase oženiti. Nabídnutí pod adresou „Moravan“ zasílejte se do administrace „Humoristických Listů.“ Za mlčelivost se ručí.

**Vojsku v poli?
Obchodníkům?
DOPISNICE.**

Za starou cenu dodám:

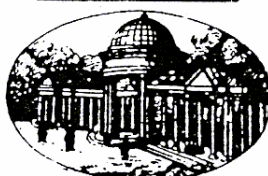
100 krajků	K 4-50
100 květin	K 4-50
100 zamilovaných	K 4-50
100 hlaviček	K 4-50
100 srd. přání	K 4-50
100 vojenských	K 4-50
100 uměl.	K 6-—
100 uměleckých	K 8-—
100 salon.	K 12-—
100 žertových	K 4-50
100/100 papírů a obál.	
lek bílých	K 3-—
100/100 papírů a obál.	
lek barevných	K 4-50
1000 polních lístků	K 4-50

Objednávky přes K 30- vyplacené.

Z pole obnos předem.

ANT. JIRÁČEK,
tržnice doplněná a obchod papírem,

MOR. OSTRAVA.

Reální výprodej

veškerého sklenného zboží a lamp za příčinou vyjmutí z krámu. 524

B. Soukup,
Karlovo náměstí čis. 35.
vedle p. J. Otty.

Pozvání ku předplacení
na

„Moderní
prádlo“.

„MODERNÍ PRÁDLO“
vychází jednou měsíčně

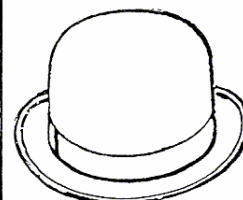

**Kučeravý
vlas**

bez pálení vlasů. Večer se vlasy navlhčí „Leodou“, ráno máte nejkrásnější kadeře a vlasy. Trvanlivost, neškodlivost a úspěch zaručený. Cena Kč 18.—
Zásilkou bud dobírkou anebo proti předplacení.
C. H. Schröder-Schenke,
Bratislava 38, Kolářská 5.
Videa 1-38, Wollzeile 15.

Račte vystříbnouti!

Comte

moderní, 2302
lehký, trvanlivý,
ve všech barvách.

K 5-—, 5-50, 7-—,
9-—, 11-— a 13-—

dobírkou zasílá
česká továrna na klobouky

Jan Hrabě,
Král. Vinohrady.
Na tento kupon
5 procent slevy.
Illustr. cenník franko.

U ŠESTI TRAMPŮ

HOSTINEC

Vodácká hospoda opět v provozu!

...Don Pistollo dela Barba alias Jack Aspirin pozvedl do výše šestici uzenic a pravil: „Caramba, moji milý seňoritas, při památce těchto vuřtů a našich následných dobrodružství na palubě slavného Primátora Dittricha i hrdinských činů v trampsko-paďourských válkách, přísahám, že založíme **hostinec U šesti trampů**, který by tyto slavné události dějin veškerého vodáctva a trampstva našim zálešáckým potomkům připomínal!“

citace z paměti trampského generála Jerry Ping-Ponga „Z Bubenče do Podmokel“

Gambrinus • kořalka • teplá i studená kuchyně

Po roční odmlce opět otevřena hospoda u zvíkoveckého jezu.

v zimě provoz o weekendech, od května každý den

muzeální instalace trampsko - paďourských válek z doby prvorepublikové dle knihy Jaroslava Žáka a Vlastimila Rady

Střední Čechy ➤ ➤ ➤ ➤ ➤ Berounka ➤ ➤ ➤ ➤ ➤ Zvíkovec ➤ ➤ ➤ ➤ ➤ Kalinova Ves

OLD RIVER TIMES

OSADNÍ LISTY

Bílá Berounka

Léto, první zimomřivci vyřázejí s vřiskotem na řeku. Nám již rozmrzla námraza na pádlech, tak je i sebe necháme vydechnout, abychom byli připraveni na první mrazíky. To když louky dostanou stříbrný nádech, tak podobný našim vlasům, my vyřážíme na vodu. To je ta správná chvíle. Kdo nezažil nepochopí ten zvláštní pocit, když ti na zkřehlé ruce s pádlem tiše padá sníh a lodě ztuhla plují ledovou tříští. Letos jsme jeli zimní vodu již po páté. Poprvé s námi jela kamarádka s krásným indiánským jménem: TA - CO - NOSÍ - JEZEVČÍKA. Poprvé s námi nejel Běda (i když on tvrdí opak) klidně spal u radiátoru. Jaké asi bude příští poprvé? -RI-

Jaro na Gutštejně

28. - 31. 3. 97 (velikonoce)

Již podruhé pořádali kamarádi z TO Zbytky oheň v Gutštejnském podhradí. Začátek proběhl podle známého scénáře: pátek hospoda, sobota oheň. Jelikož se už Říšovi a Bůčkovi nechtělo v neděli dál proplachovat hlavy pivem, vyrazili jsme do probouzející se jarní přírody. Volba padla na průzkum Úterského potoka až k přehradě Hracholusky. Ne všude vede cesta podle potoka a tak nebyla nouze o dramatické příhody (viz. foto. Šipín - Mydlovary). Dál už vše probíhalo v polkklidu a tak, když jsme narazili na vzdutí přehrady, odbočili přes vesnici Blahousty do Halovic. Návštěva tamní pivní osvěžovny se maximálně kulturně odměnila. Vyprávění místního nimroda, že viděl těhotnou srnu a za týden už měla srnčata, byl pouhý začátek. Pak to pokračovalo, jak starý bezzubý kocour dokáže prokousat holinku, nejhodnější kocour je kastrován (kastrolovaný), že světoznámí plzeňský **cirkus ALEŠ** rozdává huculy o které se stačí starat jak o kozy atd. Na závěr jsme shlédli ukázkou ze sedmi statečných (Briner) a jak starý děda odchází z hospody. Prostě nezapomenutelný večer.

Po přespání u železničního mostu už nás v pondělí čekala jenom cesta vlakem domů. -Panák ml.-

A nevěděl jsem, proč řeka tak miluji. Snad proto, že jsou v ní ryby, a nebo proto, že je volná a nespoutaná? Kvůli tomu, že se nikdy nezastaví? Snad proto, že šumí, a že nedá spát? Snad proto, že je ta věky, a nebo proto, že každý den její vody o dále amirují? Anebo proto, že na ní můžeš plout, či v ní můžeš zemřít?

Ota Pavel

Rubrika vzkazy

Sleziny osady: každá středa RUDOLFINUM od 17:00hod.

Když muzika bude hrát, Tři písničky a dost, hubu budu držet rád. pak z kecání postav most. -RAF-

POZOR - POZOR!!!

Přespolní osadníci se budou snažit alespoň jedenkrát za měsíc přijet mezi nás. -RAF-

Klokanovy přeje družka tisíce kilometrů bez odebrání. -KLOK-

Papík byl se svou ženou Dášou na zasloužené dovolené. Poprvé po dvaceti letech. Zakoupil kvůli tomu dvě klece a odletěl na Kanárské ostrovy. -RAF-

Šmorky, syn Modré želvy, dovršil nám neznámým způsobem 50. let věku. Oslaveno na potlachu. -RAF-

Rafika nemohl kamaráda nechat v bryndě a tak oslavil raději hned 55 let. Rovněž zalito na potlachu. -RAF-

Noví osadníci: Standa a Manka Karlovcovi, Baron Josef ml.. Přejeme jim spoustu let strávených v osadě. Věříme, že tito staronoví členové omladí naši osadní krev. Když ne věkem, tak jistě nápady. -RAF-

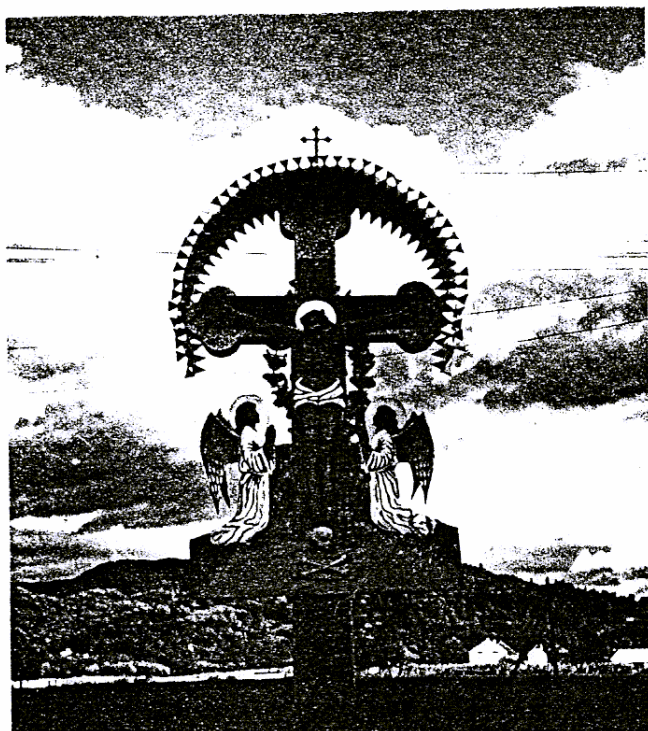
Kamarádu Danovi z klanu O'RAFIKŮ porodila jeho zákonná žena v měsíci říjnu dceru Krystýnu. Čímž, bez jakéhokoliv dovolení, udělali z Hedy a Rafiky babu s dědkem. -RAF-

Škodič zvaný Karel Abrahám se na slezinových hudebních dýcháncích připojil k muzikusům se svými houslemi. Kytaru a svůj hluboký hlas dodal Honza Frauenberg. -RAF-

Klub osamělých trempů. Od května se budou sleziny odehrávat v klubovně u vody. To proto, aby si starší vodáci pomalu zvykali na mokro. Jen by se mělo zvážít, zda občasné posezení v příjemné hospůdce by našemu chatrnému zdraví neprospělo podstatně více. -RAF-

OLD RIVER TIMES

OSADNÍ LISTY

Ukrajina

Vloni v říjnu jsme si na čundru v Bukovských horách řekli s kamarády takovou pitomost: Příští rok se podíváme za támhlety kopce na Podkarpatskou Rus.

26. 9. 97 v pátek vyrážíme v hojném počtu, Já a Říha na kolech. Plán byl jednoduchý. Vlakem do Humenného a odtamtud na kolech na kolech přes Ukrajinské hranice. A pak se uvidí. České dráhy spolu se Slovenskými nám přichystaly při odjezdu překvapení. Kola se na Slovensko dostavila až v neděli. Konečně 28. 9. vyrážím do Ubly přes šestery závozy na Malij Bereznyj Pehečín a ještě kousek. Tam spíme.

29. 9. přes Svaljanský průsmyk do Svaljany, Volovecký průsmyk za Nižnyje vorota a tam spíme. Stan, který jsme si půjčili od kamaráda se ukázal nepostradatelný. Večer se orosil a přes noc nedovolil páře, co jsme vydýchali, projít. Dokonalá sprcha. Zbytek cesty je na dně v batohu.

30. 9. vyrážíme - a začala vodní turistika - chčije a chčije. Dojždíme do Mezhory přes průsmyk (jak jinak) a spíme.

1. 10. vodní turistika pokračuje. Dojždíme do Siněvisu a pak do Koločavy. V železném bufetu, po návštěvě muzea ateismu, se sušíme. Zde nám, mimo jiné, byly nabídnuty ukrajinské manželky. S díky odmítáme s tím, že máme dost svých doma a jsme strašně líní. V krčmě Nikoly Suhaje potkáváme autobus ostraváků a ještě jiných českých turistů. Bratříme a sestříme se s nimi dlouho do noci.

2. 10. chčije a chčije. Vodní turistika pokračuje. Obracíme k domovu. K večeru přestává pršet. Nalézáme opuštěnou chatrč a spíme. V noci nás navštívil pesek a umyl nám všechno nádobí.

3. 10. mraky se trhají, už neprší a chvílemi svítí sluníčko. Říha jede daleko vpředu a občas na mě čeká. Přehlédli jsem Řihu a ženu ho za sebou až do Svaljany. Ve 22:30 končím. Za dnešek jsem ujel asi 150 km. Bolí mě celý člověk.

4. 10. Říha je daleko za mnou a jedu pomalu do Pezečina. Flákám se. V poledne v Pezečině u mostu vařím. Vařím všechno možné a čekám. 15:00 Říha na obzoru. Setkání na Labi. Už máme všeho dost a ženeme se do Ubly. Zase 6 závor a zvědaví lidé v uniformách. V Ubli hospoda. Spíme v ubytovně ČSAD na rozcestí. V neděli dorážíme do Humenného. Vydáváme se na vlastivědnou vycházku. Zjištění: Skoro ve všech hospodách v Humenném nevyplachují trubku.

Několik postřehů:

1) Je tam bezpečno, relativně. Největší nebezpečí jsme zažili na hlavním v Praze při čekání na vlak

2) Doprava funguje. Autobusy jezdí často a všude.

3) Hrozné silnice.

4) I když máme s Ukrajinou bezvízový styk, lze přicestovat jen na pozvání nebo po zakoupení tzv. Vouchezu, což je taková poukázka asi za 40Sk.

5) Jak by to dopadlo při úrazu nevím a ani si to neumíme představit. Cesta končí.

-EGY st.-

Rubrika vzkazy 2

Kamarád Béda zakoupil a zprovoznil nějaké veliké zelené auto, snad značky GAZZZ. Již se těší na první jízdu se svou milou Kalamity, zvanou Veronika. **"Miláčku, řídím a chlastám sám!"**
-RAF-

V době konání našeho velkého bálu si dovoluje Škodičova Mája dovršit den svých již několikátých narozenin.
-RI-

Inka - indiánská stařena se již stala šťastnou majitelkou stříbrného kolena a tím i zřejmě nové přezdívkou. Celá osada se již těší na tanečky, při kterých bude Jacek jistě šeptat pomalu ty můj stříbrný poklade.
-RI-

Návrat jara oslaví osada ve svém pronajatém lomu 1+0. Od pátku do neděle křepčit budem kol ohně, jak praví indiánští šamani.
-RAF-

Oslavy narozenin kulatých, hranatých.
(i méně významných):

Loni - Leon 60, Kepi 60, Panák 35
Letos - Profi 50, Šklebák 40, Vimpi 55, Pedro 55,
Jacek 35
Olaf nedožitych 55

-RAF-

4-6.7.1998 se budou konat Dobřívské přístavní slavnosti

-RI-

OLD RIVER TIMES

OSADNÍ LISTY

300 MIL JE DO FORT ADAMSONU

Koncem května se pořádá 10tý a prý už poslední ročník dnes již vyhlášené a oblíbené trampské soutěže CANYON RAYLE. Osady i jednotlivci se účastní v hojném počtu - např: Jase James, Údolí oddechu, Sovy, Fort Adamson a další. Naše osada vylala reprezentační tým složený v Baroňat a Marcela pod vedením zkušeného trenéra Barona seniora. Po minulých letech, kdy se podařilo získat i vítězství v soutěži jednotlivců, získalo družstvo hlavní cenu - vítězství týmů.

Kromě toho si odvezli i další ceny za doplňkové soutěže jako nohejbal, šlapek a podobně. Gratulujeme! Na snímku vítězové se sbírkou trofejí.

-Baron-

AMERIKA 97

Jeden telefon přes velkou louži, který skončil prostou větou: Tak se přijed podívat... Pak začal čas utíkat velmi rychle. Za týden nám Jarka Hadravová přinesla letenky, pomohla sehnat víza a za další týden už jsme přistáli v San Francisku. Čtrnáct dní uteklo jako ve snu. Wolnat Creek, Las Vegas, Nevada, Arizona, řeka Colorádo, Grant Canyon, San Juan river, Monument Waley, Utah, indiáni prerie, vodopády, hory, bájně Dixi, poslední vyřazená lokomotiva spol. Union pacifik, Renou, hlavní město Californie - Sacramento, pak prohlídka San Franciska, číncká čtvrť, Berkeley, Richmond, Oakland, Alcatraz, Golden Gate, Russian river, Pacifik, setkání s krajany, koupit klobouk, šerifskou hvězdu na památku.

Honem na letiště a než se vzpamatuješ, vyhodí tě v Dejvicích a ty si ještě říkáš: Byl jsem tam, nebo se mi to jen zdálo? Nezdálo! 360 fotografií a cca 15 hod. filmu zachycují cestu v délce cca 4500km. po Spojených státech to dokáže připomenout. Pár kaminků přivezených z Arizony je výzvou pro všechny kamarády, kteří mají stejnou náuru, stejné sny a stejná přání. Pokus se vrátit kámen na jeho původní místo.... Když se ti to podaří, splní se ti dětský sen a věř, že nebudeš cesty, času ani úsilí, které tomu věnuješ nikdy litovat. Nám se to podařilo díky Jarce a Fandovi Kavkovi, kteří do USA odešli před 15ti lety a nezapomněli na kamarády, které nechali doma. Ještě jednou díky jarko a Fando!

-Baron-

♦ Tiskopisy zdarma. ♦

Do 295

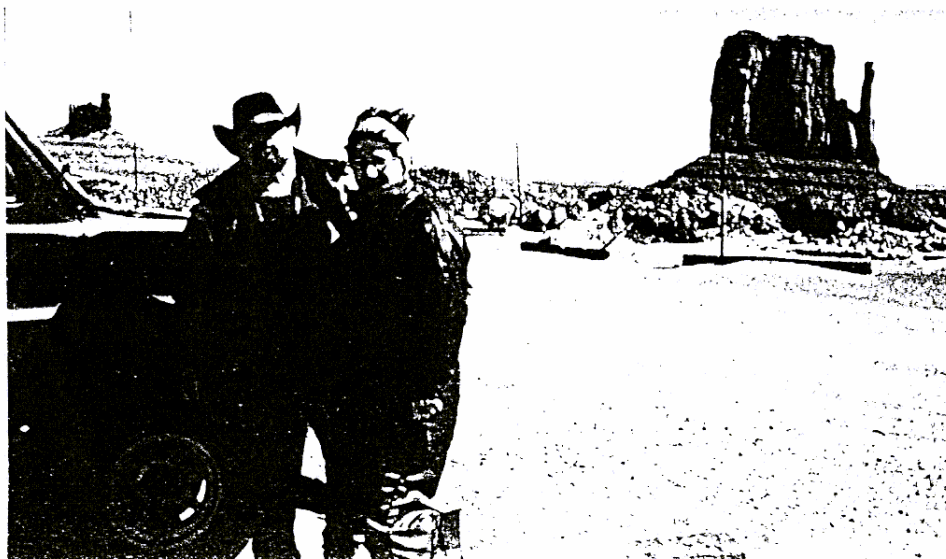
→ New-Yorku →
→ Nebrasky →
→ Texasu →
vůbec všech států
Ameriky, Afriky,
Asie a Austrálie
vydávají se levně pře
plavni i železniční
lístky v ryze české
úředovně firmy

THEODOR REINER
v Hamburku,
Klosterthor č. 5.

♦ Mapy zdarma. ♦

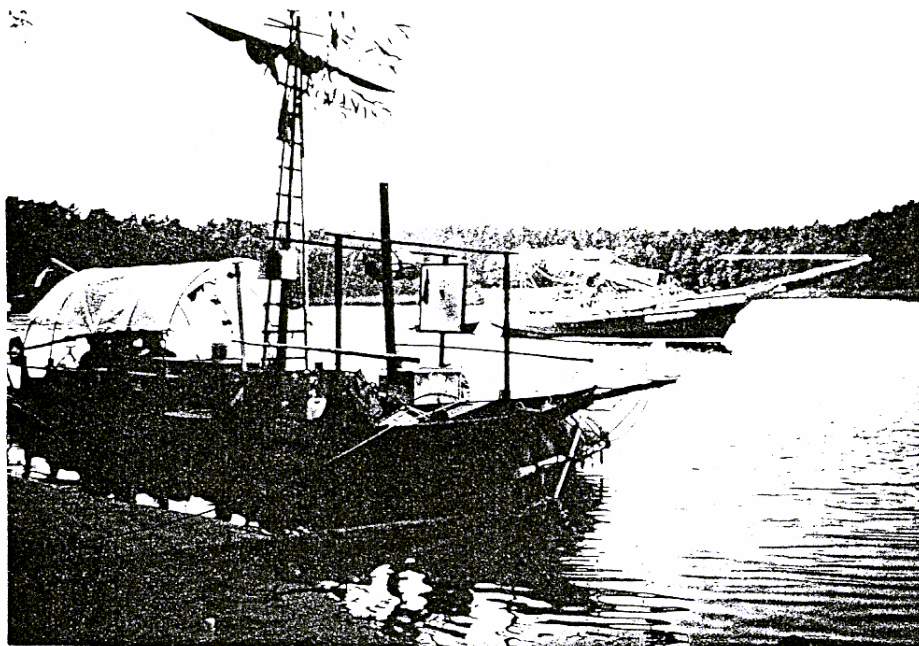
Anglicky bez učitele 30 kr. v známkách.

K pojištění lodn. místa jest závdavek nutný.

OLD RIVER TIMES

OSADNÍ LISTY

Wind and Wawe

Vítr a vlny,
aneb jak jsme nepotkali
ryby

Lidské sny, by se měly plnit. Již jen pro to, že ty splněné udělají místo dalším a větším. Měl jsem to štěstí být při jednom takovém splnění. Pravda, maloučko se vždy liší skutečnost od krásy takového snu. Představte si takový rybářský sen. Ta představa: čtrnáct dní být obklopen vodou, každý den jiné místo, krásných 150km vodní cesty! A skutek? Nebo představa takového vodáka o plachtění. Vítr a vlny větší a větší, loď nepluje zrovna tam, kam

by vodák navyklí na pádlo zrovna moc chtěl. Co teprv představa zúčastněných kamarádek o teplé koupeli s pěnou. Sen na takových výpravách neuskutečnitelný. Víte jaký je rozdíl mezi hygienou a hyenou? To prvé se týká té voňavé lázně, a to druhé je již nutnost očisty v chladném jezeře za účasti všech přítomných. Přes všechno to, to byl krásný a uskutečněný sen se vším co k němu patří i neptří. Jen admirál byl pes. Nejen že se s nezkušenou posádkou a novou lodí vydal na noční plavby, ale ani v bouři, při níž domorodí kapitáni sedí raději na rejdě, nedovolil přistát. Sam osobně prováděl střelby ze zadních děl, až se zasekli podavači. Později prováděl důkladnou prohlídku paluby včetně můstku. Poprvé vše prošlo, ale při druhé kontrole zjistil hrubé nedostatky. Na můstku roste tráva! Hodně trávy. Jeho oči ze vzdálenosti několika centimetrů od země a každé jiným směrem, zjišťovaly nedostatky. Vrchní kormidelník musel admirálovi podat hlášení a vysvětlit mu, že již tři hodiny náš LIHOBOREC třídy FERNET odpočívá v klidu na kotvě. Dlouho se nocí v suchozemské krčmě nesly admirálovi rozkazy. Rumová torpéda NABIJET přední třetinové gamby PAL, zadní půllitrové starouše ZAMĚŘITI Ráno pro jistotu nařídil nástup, za účelem součtu podřízených lodníků. Né, že by snad někdo zběhl. Ale admirál měl večer pocit, že se posádka množí aritmetickou řadou. Navigátor, co by nejlepší matematik musel kvůli tomu sestavit novou rovnici množení.

$$[2.(2+5 \text{ OKOCIM}) + n.\%ol\{ZUBROVKY\}].X = 2.(POSÁDKA - H_2O)$$

Při nástupu vyšla najevo nová závažná věc. Na datum překročení rovníku, čehož jsme si předešlého večera ale vůbec nevšimli, si dovolila Bobina (naše lodníka, kuchařka a kronikářka) oslavit své narozeniny. Admirál hřímal. Co si to ten lodní kryš dovoluje, narodit se zrovinka, když my překračujeme. Podtáhnout pod kýlem. Ale vzápětí zjhl. Prohlásil tento den na této polokouli (a měl ji v ruce) za státní svátek. Sam sebe povýšil na velkoadmirála rytíře řádu ZUBR s výsadou na předponu. Ode dneška, velkoadmirál Egyi II. de Groggo. Bobinu povýšil na chlapa (od teď vidí a zapisuje všechny mosty) se všemi výsadami a dovolil uspořádat velkolepou oslavu. Promiňte mi, trochu jsem se vrátil do svých snů. Ale považte, kdo z vás se z noční bouře přeplavil do jezera TITICACA, kdo zažil noční souboj s liškou a kolik z vás se dostalo zadní cestou do PIČI. Nás bylo 15 a najednou! Bylo nás tam roku onoho, jo ho, ho.

-RI-

12 NESMRTELNÝCH KONÍ

Co na začátku bývá bylo i tentokrát, když rozhodl se Míla jet s Tatrou na západ.... zpívá se v písničce, kterou jsme vítali Mílu Urbana v roce 1979, když se vracel z Aljašky zpátky za dráty států pevně semknutých okolo AZBUKISTÁNU. Takřka po dvaceti letech nás Míla Urban pozval do televize, abychom pomohli dokreslit obraz a vzpomínku na cestu, která nejen ve své době, ale i dnes vzbuzuje obdiv. Díky Mílo Urbane, Fando Valšubo, Jirko Jankovský i Dušane Neumane. I díky vám mohla bez obav dneska skupina Střelci zahrát v televizi písničku Bílé jeepy. Popsat všechny útrapy to nejde ani snad....DÍKY.

OLD RIVER TIMES

OSADNÍ LISTY

Rébus

Špatně nafotografovaná, přesvícená, tvář měsíce?

Nejasně zvěčnělá řít ?

UFO ?

Špatně svítící zamatlaná žárovka obřích rozměrů s okrasnými ušima ?

Vyšínuté razítko KSČ ?

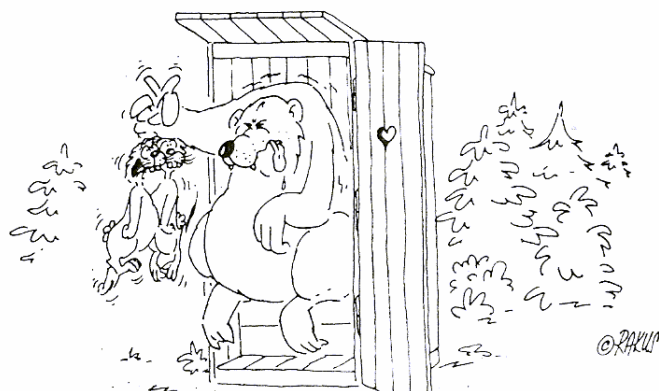
Či cranius některého kamaráda ?

Kdo prvý rozlouskne tento složitý problém, ať laskavě navštíví naši redakci. My už s vámi vyběhnem.

ARTHUR
& SPOL.

...KDYŽ SI UVĚDOMÍM, CO S NÁMI ZA CHVÍLI UDĚLÁ....

...TAK SI MYSLÍM, ŽE BY BYLO SKORO LEPŠÍ, KDYBY NÁS SEŽRAL!

KRÁL & VĚVODA

MISSISSIPPI SURAB TOUR

SPOLEČNOST SRUČENÍM OMEZENÝM

Po velkém úspěchu našeho loňského zájezdu "Bažiny, močály a jezera severovýchodní polské Haliče", kdy jsme propluli 160km dlouhou trasu přes největší mazurská jezera, pořádáme v termínu **28.8. - 13.9.1998** obzvláště vypečenou vodní výpravu do **země tisíce jezer, Finska**, a to pod krycím názvem

"MÍSTA KDE ŽIL LENIN"

Máš-li zájem kontaktuj naše agenty: Sifona
Tondy Cinerta
Eqiyho

OLD RIVER TIMES

OSADNÍ LISTY

Retezat aneb poprvé v horách.

Všechno začalo jedinou větou. Pojedeš s námi do Rumunských Karpat? a já neprozřetelně řekla. Ano. Potom už všechno běželo jako na drátkách. Ještě po zaplacení dovolené jsem nevěděla do čeho se hrnu. Když přišly první a poslední propozice k turistickému zájezdu, začalo vše nabývat jiného obrazu. V propozicích stálo, že účastník si vezme s sebou zavazadlo vážící pouze 15 kg (doporučená váha).

Bože, jak to všechno vměstná do patnácti kil, honilo se mi hlavou. To byl teprve začátek. Mi spolucestující se rozhodli zničit mě stravou skládající se z ovesných vloček, celozrnných tyčinek a podobných produktů. Žaludek se mi v protestu sevřel a já řekla ne!

Tak sestav jídelníček, byl závěrečný verdikt. Nikdo si nedovede představit jak je hrozné sestavovat alespoň trochu chutný jídelníček, který moc neváží.

Zvládla jsem to!

Batoh byl zabalen. A já vyrazila do hor. Ale ještě na hranicích jsem se rozmyslela, zda nemám vystoupit a vrátit se zpět. Nepustili mě.

Po nekonečných hodinách jsme vystoupili z autobusu. Na jaké si louce, u jakého si potoka, pod jakou si nedostavěnou přehradou. Po zhodnocení obsahu batohů jsme nepotřebné věci a potraviny zaslali zpět do Brna.

Vyrazili jsme.

První stoupání. První převýšení. Museli jsme vylézt na přehradu. Když jsem se vyhrabala po kamenitěm svahu nahoru, zvedl se mi málem žaludek. Voda! Z jaké si hadice vytékala voda. Pili jsme. Jestli je pitná, nikdo nevěděl. Všude kde jsme se ptali, nám domorodci odpovídali: Nevíme, ale mi ji pijeme a nic nám zatím nebylo.

Pokračujeme v cestě do nekonečného kopce lesem. Každých deset kroků se zastavuji a popadám dech. Tahle nadmořská výška mi nějak nedělá dobře. Nemohu dýchat, srdce mi buší o závod a žáda necítím. Bože ty Karpaty jsou ale krásné! Poučení č. 1: než se vydáte do hor, změřte si tlak.

Nejsem sama, kdo nestačí s dechem. Rázem se dostávám na konec našeho pelotonu. Už, už se zdá, že je konec lesa, ale není. To se pouze krajina trochu vyrovnala. Pokračujeme v cestě a dostáváme se na vršek hory, konec dnešního stoupání. Rozhlížím se kolem sebe. Je to krásný pohled na tyčící se velikány a zároveň pohledem do údolí hodnotím svoji fyzickou kondici. Tam dole pod námi na pláních se pasou ovce, bača je pomocí svých psů shání dohromady. Scházíme k průzračnému jezeru Zanoaga. První den je u konce. Žaludek odmítá potravu a nohy jsou unavené. Ponaučení č. 2. Člověk vydrží mnohem více, než si myslí.

Druhý den vyrazíme už prý na menší převýšení. Ejhle, cesta tudy asi nevede. Opět jsem zaujala svoji pozici ve společnosti druhého průvodce, který v žádném případě nesmí nechat nikoho za sebou. Škrábeme se do velice strmého vrchu přeskoky z kamene na kámen. Když stojím, můj nos se dotýká země. Stoupání skoro devadesát stupňů. Kameny odskakují od nohou, nohy zapadají mezi větší balvany, ale vytáhnout nejdou, a srdce se chvěje. Strachem, nikoli rozkoší. Nedívej se dolů! Křičí na mě někdo, koho dosud neznám ani jménem. Snažím se a cloumá se mnou hysterická panika. Spadnu. Nespadla jsem. Něčí ruka mne vytáhla na vrcholek hory. A jde se po hřebeni. Krásný rozhled. Hle, tam dole je na zbytku sněhu kamzik a tady to je jistě Hofec. Bože ty Karpaty jsou krásné.

Výstup na Judele. Kdo nechce nemusí, jak nám oznámil hlavní průvodce. Ano, s vděčností hlídám batohy ostatních spoluhoralů. Je to také dobrodružné. Vedle mne se usidlili domorodci. Vyšli si asi na nedělní výlet po Karpatech. Mají jen malý batůžek a láhev vody. Je ovšem nutné, jak nás upozornili průvodci, dávat na tyto domorodce pozor. Kradou.

Scházíme a jezeru Bucura. Nejprve musíme ale zdolat veselou jízdu po sněhu o několik metrů níže, kde se otužilci vykoupují v části zamrzlého jezírku, a poté zase výstup o několik desítek metrů výše po kamenitém srázu k jinému jezírku. Tady opět trpělivě čekám, než si ostatní vyběhnou na Retezat a zpět. Nevadí mi to. Ležím a mám dovolenou.

Docházíme a jezeru Bucura. Než dostavíme stany, strhne se krupobití a víchr. Stany se postupně pokládají, některé odlétají. Nepovedlo se jim to. Majitelé stanů byli rychlejší a stany přivázali.

Naše cesta pokračuj dál. Pomalu si zvykáme na zátěž i mokré boty. Dnešní cesta nebyla dlouhá, ani tak náročná, jako předešlá. Spíme v sedle PLAUILL. MIC. Ovšem vítr je stále silný. Mokro nakonec ani nevnímáme. Večer po asi sedmihodinovém pochodu stavíme tábor pod výstupem, který budeme zdolávat zítra. Je zítra, Zdoláváme vrchol, už ani dech není tak krátký. Bloudíme v mlze. Nikdo neví kudy dál. Tak sejdeme do údolí. Navrhují někteří a už jiní nadšenci slézají dolů. Má představa, že opět polezu nahoru mne odradila. Dolů nejdů! Zvolám a můj zrak vidí to co ostatní ještě ne. Jsme tam, odkud jsme dnes vyšli. Hruza. Co bych tam dělala, když jsem tam dnes v noci spala. Ostatní se lépe rozhlédnou a zklamaně mi dají za pravdu. Bloudíme tedy dál. Scházíme se se skupinkou, která se nám v mlze ztratila a šla správnou cestou. Milha a nic, než milha nás neobklopuje. Pouze na malinké okamžiky se nám otevře pohled na hory. Bloudíme už deset hodin. Umfu.

I na ostatní už pomaloučku začíná sedat stres. Vůdci rozhodli. Lezeme dolů. Ach to uvolnění. Stavíme stany u salaše domorodců na podmačené zemi mezi trusem ovci, koni a psů. Mimochodem, toho je v horách hojně. Jde se měnit. Za různé léky, obvazy, kávu a marky dostáváme ovčí mléko, sýr a něco podobného tvarohu. Také ochutnávám kukuřičnou kaši Mamaligu. Nemohla bych být pastevcem ovci. Jsme mokří, zesláblí, zmrzlí a střídáme se o nahřáté víčko od esusu, které si strkáme do spacáků. Kéž by nebylo ráno. Vše co člověk potřebuje usuší si nacpe na noc do vlastního spacáku. Funguje to. Ráno, když překonáte ten nejhorší okamžik dne, nazutí se do ledoých promáčených bot, je krásné. Boty mám sice mokré, ale čeká mě nejkrásnější úsek cesty. Scházíme dál do údolí. Na malé loučce se na dobu blíže časově neurčenou rozložíme a kocháme se vrcholy hor, které se tyčí nad námi. Je teplo. Sluníčko se na nás usmálo. Když se schová za mraky, vycházíme na další pout. Jdeme podle malé říčky, přes kterou musíme několikrát přebalancovat po spadlých kmenech nebo po kamenech. Je to dobrodružství. Je to krásné. Rostliny jsou vyšší než já. Divoká voda pode mnou se zdá být ještě divočejší než ze břehu. Jdu první. Pociť vůdce se mi líbí. Než se ovšem ohlédnu a zjistím, že vlastně všechny zdržuji na úzké pěšince mezi divokými rostlinami. Taktně a nenápadně uhybám. A jsem zase první a asi poslední. Cesta se rozšiřuje, jdeme kolem přehrady, ale není možné tu postavit stany. Jdeme a jdeme. Strmivá se. Odvahu a vydrž nám dodávají naše lidové i nelidové písně. Docházíme na místo, ze kterého jsme před několika dny vyšli. Stavíme stany aniž bychom cokoli viděli a hned zalézáme do spacáků. Trus zde žijících zvířat je opravdu všude.

Poslední dopolední úsek cesty zdoláváme zvesela ovšem tempem toho nejlinějšího vandráka v celých Karpatech. Někteří, Někteří nasazují závěrečný finiš. Čeká nás poslední noc v GURA ZLATA, kde je něco jako pension. Pivo. Ta představa nás úplně pohltila. Do tábora přicházíme ve stejném oblečení, ve kterém jsme vyšli. Mě předsevzetí o převlékání mě opustilo ihned při zjištění, že po půlhodině chůze vypadám stejně jako před převlečením.

Poučení č. 3. Opravdu berte s sebou pouze to nejnepatřlivější oblečení (2 trička - jedno na pochod jedno na cestu zpět). Hodnotíme zásoby jídla. Jsou velké. Zjištění, že čím větší zátěž, tím menší chuť k jídlu, mě udivilo. O jídelníčku jsem se raaději ani nezmiňovala.

Poučení č. 4. Vozte s sebou pouze polovinu jídla, než sníte doma za normálních podmínek. Nebo raději ještě méně. Pokud si chce někdo odvyknout jíst čokoládu, má tady k tomu nejlepší podmínky. Nic jiného se tady nejí. Čokoláda, instantní polévky, sýr, paštiky a salám. Chleba nám zplesnivěl. Po takové porci čokolády najednou ji přestane jíst i její největší milovník (jako třeba já). Jediný velice dobrý poznatek jsem učinila. A to, že jeden týden v horách tě zbaví pomerančové kůže - celulitidy lépe, než masážní strojek používaný celý měsíc.

Přijel autobus. Řidič nás ohromil zprávami o povodních v naší domovině. Bylo to hrozné. Nikdo nevěděl, jak to doopravdy vypadá. Je ovšem nutné podotknout, že tato zpráva nám napomohla k rychlejšímu průjezdu hranic.

Než jsme ovšem mohli nastoupit cestu domů, byli jsme nuceni řešit krádež batohu jednoho našeho kamaráda. Měl štěstí. Batoh se našel a doklady také. Domorodci jsou velice rychlí a ve vteřině dokážou cokoli odcižit. A teď hurá domů.

V autobuse panuje velice dobrá nálada, vyměňují se adresy, domlouvají schůzky a hlavně další dovolená v Rumunských Karpatech.

Nashledanou v Calimani.

